

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Elverhøi.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr02val-shoot-idm140429416004512/facsimile.pdf> (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

tøjet! Men hvad kan de mere end dandse, strække Been og gjøre Hvirvelvind?»

»Det skal Du faae at vide!« sagde Elverkongen og saa kaldte han den yngste af sine Døttre frem; hun var saa spinkel og klar, [10] som Maaneskin, hun var den fineste af alle Søstrene; hun tog en hvid Pind i Munden, og saa var hun reent borte, det var hendes Kunst.

Men Trold-Gubben sagde, at den Kunst kunde han ikke lide hos sin Kone og han troede heller ikke at hans Dreunge holdt af den.

15 Den anden kunde gaae ved Siden af sig selv ligesom om hun havde Skygge, og det har nu Troldfolk ikke.

Den tredje var af en ganske anden Slags, hun havde lært i Mosekonens Bryggerhuus og det var hende som forstod at spæke Elletruuter med Sanet Haas Orme.

25 »Nu bliver en god Huusmoder!« sagde Trold-Gubben og saa klinkede han med Øinene; for han vilde ikke drikke saa meget.

Nu kom den fjerde Elverpige, hun havde en stor Guldharpes at spille paa, og da hun slog paa den første Stræng løftede Alle det venstre Been, for Troldfolk er keitbenede, og da hun 20 slog den anden Stræng maatte de Alle gjøre hvad hun vilde.

»Det er et farligt Fruentimmer!« sagde Trold-Gubben, men begge Sønerne gik ud af Høien, for nu vare de kjede af det.

»Og hvad kan den næste Datter!« spurgte Trold-Gubben.

11] »Jeg har lært at holde af de Norske!« sagde hun, »og aldrig 25 gifter jeg mig uden at jeg kan komme til Norge!«

Men den mindste af Søstrene hvidskede til Trold-Gubben:

»Det er bare fordi hun har hørt af en norsk Vise, at naar Verden forgaaer, saa vil dog de norske Klipper staae som Bauta, og derfor vil hun derop for hun er saa bange for at forgaae.«

30 »Ho, ho!« sagde Trold-Gubben, »slap det derud. Men hvad kan den syvende og sidste!«

»Den sjette kommer før den syvende!« sagde Elverkongen, for han kunde regne, men den Sjette vilde ikke rigtig komme frem.

»Jeg kan kun sige Folk Sandhed!« sagde hun, »mig bryder

35 Ingen sig om, og jeg har nok at gjøre med at sye paa mit Liigtøj!«

Nu kom den syvende og sidste, og hvad kunde hun? Ja hun kunde fortælle Eventyr og det saa mange hun vilde.

»Her er alle mine fem Fingre!« sagde Trold-Gubben, »fortæl 40 mig et om hver!«

---

12 en ganske anden] et ganske andet D. 19 er] ere D. 27 bare] kun D.